

کشف فسیل پشه خون آشام 46 میلیون ساله

محقق موزه تاریخ طبیعی واشنگتن فسیل پشه 46 میلیون ساله ای را شناسایی کرده که درست پیش از مرگ خود از خون یک جاندار تغذیه کرده و این خون پس ...

هدیه عجیب با میلیونها سال سابقه!

کشف فسیل پشه خون آشام 46 میلیون ساله

محقق موزه تاریخ طبیعی واشنگتن فسیل پشه 46 میلیون ساله ای را شناسایی کرده که درست پیش از مرگ خود از خون یک جاندار تغذیه کرده و این خون پس از میلیونها سال در شکم آن قابل تشخیص است. به گزارش خبرگزاری مهر، حدود 46 میلیون سال پیش یک پشه نیش خود را وارد یک حیوانی که شاید پرنده و یا شاید پستاندار بوده، کرده و شکم خود را از آن خون پر کرده است، اما بخت با پشه یار نبود و به قعر یک دریاچه سقوط کرد.

به طور معمول این داستان ارزش خبری چندانی ندارد و هیچ کس به حشره ای که میلیونها سال پیش مرده اهمیت نمی دهد، اما مسئله مهم این است که این پشه تجزیه نشده و به عنوان یک رویداد اتفاقی و نادر برای دانشمندان مدرن، طی سالهای بسیار فسیل شده است.

دیل گرینوالد محقق موزه ملی تاریخ طبیعی در واشنگتن نادر بودن گونه این پشه را به محض بررسی فسیل کشف کرد، این فسیل به عنوان یک هدیه به موزه اهدا شده است.

در حقیقت این تنها فسیل از یک پشه خونخوار است که تاکنون کشف شده است. نکته عجیب این است که این فسیل از یک سنگ رسی بیرون آمده نوعی سنگ که از رسوبات تحتانی بستر آب تشکیل شده است و در روی آن کهربا قرار گرفته است و همین مسئله موجب شده که بقایای حشره زیر کهربایی که از شیره درخت تشکیل شده طی میلیونها سال به خوبی حفظ شود.

براساس اظهارات گرینوالد احتمال این که یک حشره روی چنین سنگی قرار بگیرد و پس از آن کهربا روی آن را بپوشاند بسیار اندک است.

گرینوالد و همکارانش برای تحقیق خود فسیل پشه را با مولکولهای بیسموت بمباران کردند. بیسموت یک فلز سنگین است که مواد شیمیایی موجود در فسیل را بخار می کند.

پس از آن این مواد شیمیایی هوابرد توسط یک طیف سنج جرمی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. طیف سنج جرمی دستگاهی است که می تواند مواد شیمیایی را براساس وزن اتمی آنها شناسایی کرده و در عین حال نمونه را تخریب نمی کند. این تحلیل ترکیبات ارگانیک، پورفیرین در هموگلوبین پروتئین ناقل اکسیژن در خون را مشخص کرد که در شکم پشه وجود داشت.

جورج پوینار حشره شناس باستانی در دانشگاه ایالتی اورگون که بخشی از این تحقیقات در آنجا انجام شد، گفت: کشف حشره ای که خون در شکم خود داشته نشان می دهد که پشه ها از همان زمان هم خون تغذیه می کردند به این معنا که حضور آنها در زمین به دوره های بسیار قبل باز می گردد و آنها می توانستند از دایناسورها نیز تغذیه کنند.

گرینوالد اظهار داشت: هیچ راهی برای پی بردن به این که این حشره چگونه به این خوبی حفظ و نگهداری شده وجود ندارد. محتمل ترین فرضیه این است که این حشره در در دام پوشش جلبکهای معلق در آب افتاده و پیش از سقوط به قعر دریا مواد جسبناکی به آن جسبیده است. چرا که پیش از این مشخص شده این فرآیند جلبکی انواع دیگری از حشرات را نیز فسیل کرده است.